

SISÄLLISSOTA

Väinö Hotti

A. SOTA

OLEMUS (SUBSTANSSI)

Perkeleen itsepaljastus

”Varas ei tule muuta kuin **varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan**. Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkyläisyys” (Joh.10:10).

”Te olette isästä perkeleestä, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. **Hän on ollut murhaaja alusta asti**, ja totuudessa hän ei pysy, koska hänessä ei totuutta ole. Kun hän puhuu valhetta, niin hän puhuu omaansa, sillä hän on valhettelija ja sen isä” (Joh.8:44).

B. SISÄLLISSOTA

OLEMUS (SUBSTANSSI)

1. Jokainen jokaista vastaan

2. Veli veljeä vastaan

3. Lihallisuutta

”Niinpä, veljet, minun ei käynyt puhuminen teille niinkuin hengellisille, vaan niinkuin **lihallsille**, niinkuin pienille lapsille Kristuksessa” (1. Kor.3:1).

”Mutta **lihan teot** ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, **eriseuratt, lahkot**” (Gal.5:19,20).

4. Seuraukset

”Jotka lihan vallassa ovat, ne **eivät voi olla Jumalalle otolliset**” (Room.8:8).

”Sillä jos te lihan mukaan elätte, **pitää teidän kuoleman**; mutta jos te Hengellä kuoletatte ruumiin teot, niin saatte elää” (Room.8:13).

”ne, jotka semmoista harjoittavat, **eivät peri Jumalan valtakuntaa**” (Gal.5:21).

MARTTI LUTHER – SODAN JA RAUHAN MIES

”MAAILMA VAIK` OIS TÄYNNÄNSÄ PIMEYDEN ENKELEITÄ, PÄÄLLEMME SYÖSTEN PÄÄNÄNSÄ, HE EIVÄT VOITA MEITÄ. NE RAIVOTKOHOT VAAN JA SYÖSKÖÖT KIUKKUAAN, NE SAANEHET JO ON HERRALTA TUOMION, YKS` SANA HEIDÄT KAATAA” (Vvk.170:3).

Martti Luther (1483–1546)

Samassa persoonassa voi asua sekä sota että rauha. Näin oli Jeesuksen ja Paavalin kohdalla. Näin pitäisi olla jokaisen uskovan kohdalla. **Martti Lutherista** sanottiin:

”Ehkei kukaan muu ihminen”, Thomas Carlyle sanoo, ”jolla on niin nöyrä ja rauhallinen mielenlaatu, ole koskaan täyttänyt maailmaa sodalla ja taistelulla” (Kares, Luther, s.162).

Vähää ennen kuolemaansa Luther oli rauhanneuvotteluissa.

”Rauhaa väsynyt henki kaipasi. Ja tuon vanhan taistelijan viimeiseksi työksi tulikin rauhan rakentaminen. Syksyllä 1545 sai hän kehoituksen tulla välittämään rauhaa kahden Mansfeldin kreivin välille. Kahdesti hän kävi Mansfeldissa onnistumatta yrityksessään. Mutta tammikuussa vuonna 1546 hänet kutsuttiin vielä kolmannen kerran samaan välittäjän toimeen. Rauhankeskusteluja jatkettiin Lutherin synnyinkaupungissa Eislebenissä...”Täällä Eislebenissä olen syntynyt ja kastettu; mitähän, jos minä lopullisesti jäisinkin tänne?” (Hjalmar Holmquist, Luther, ss.200, 203).

Uskovan merkittävimmät vastustajat ovat PERKELE, MAAILMA JA OMA LIHA. Lutherin **Galatalaiskirjeen selitys** on käsikirja maailmaa vastaan sotimiseen. Siinä tuodaan erinomaisesti esille uskovan suhde maailmaan. Kun kristinusko tuli Rooman valtiuskonnoksi 300 – luvulla, menivät maailman ja Jumalan valtakunnan rajat pahasti sekaisin. Luther lyö nämä rajat siekailematta auki Galatalaiskirjeen selityksessään.

”Jumalattomien taas en mitenkään toivo niitä (ajatuksiani) hyväksyvän , vaan minä toivon niillä ärsyttäväni heitä ja heidän jumalaansa, perkelettä” (mt. s.10).

*”Näin sanomalla Paavali siis todistaa **Pyhän Hengen antamalla pohjattomalla vihalla** vihaavansa maailmaa, ja maailman vuorostaan pohjattomalla, **pahan hengen antamalla vihalla** vihaavan häntä; on kuin hän sanoisi: Ei mitenkään voi olla mitään sovinnollista suhdetta minun ja maailman välillä” (mt. s.695).*

APOLOGIA = USKON PUOLUSTUS

Apologia on **jokaisen uskovan** oikeus ja ”pyhä velvollisuus”. Apologiaan kuuluu oikean opin esiintuominen ja väärän kumoaminen.

Uskovalle tämän sodan tulisi olla ainut mahdollinen sota. Rauha Jumalan kanssa johtaa automaattisesti tähän PYHÄÄN SOTAAN! Yksikään Jeesuksen vilpitön seuraaja ei voi olla ”rintamakarkuri” tässä sodassa.

”Kun minulla, rakkaat ystävät, on ollut harras halu kirjoittaa teille yhteisestä pelastuksestamme, olen tuntenut velvoitusta kirjoittaa ja kehottaa teitä taistelemaan sen uskon puolesta, joka kerta kaikkiaan on annettu pyhille” (Juuda,3; Saarnivaaran käänn.).

”Sodassa täytyy täällä Ain’ olla vaaroissa, Mut’ se on voiton päällä, Ken sotii Herrassa” (Vvk.235:7; 1886).

Sisäiset ja ulkoiset viholliset

Seurakuntaa uhkaa vaara sekä ulkoa – että sisältäpäin. Ulkoapäin tulevat uhat on helposti torjuttavissa, mutta sisältäpäin tulevat ovat vaarallisempia. Tästä on kouluesimerkinä Galatian seurakunta, jonka kimppeun judaistit hyökkäsivät ”sisältäpäin”. Suomessa tällainen ”ytimennäivertäjä” on ollut **liberaaliteologia**, joka on ulottanut lonkeronsa kaikkialle.

Oikeaa ja väärää sotimista

Kristillisellä kentällä on paljon taistelijoita. Monesta asiasta taitetaan peistä. Oikea sotiminen on **apologiaa** (uskon puolustusta). Tähän liittyy olennaisena osana HARHAOPIT. Harhaopit johtavat ihmisen kadotukseen. Perkele esiintyy mustana ja valkoisena; harhaopit ovat **valkoisen** perkeleen aikaansaannosta! Tavallisesti ihmiset tunnistavat ja tunnustavat ainoastaan **mustan** perkeleen. Tällöin heidät johdetaan helposti harhaan - ”valkoisen perkeleen” toimesta.

”Eikä ihme; sillä itse saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi” (2. Kor.11:14).

”Valkoiset synnit kadottavat myös. Kuitenkin usein mustista syövereistä on lyhyempi matka parannuksen paikalle kuin pilkuttomasta hurskaudesta” (Niilo Tuomenoksa).

Hengellistä ja lihallista sotimista

”Vaikka me vaellammekin lihassa, **emme kuitenkaan lihan mukaan sodi**; sillä meidän sota-aseemme eivät ole lihalliset, vaan ne ovat voimalliset Jumalan edessä hajottamaan maahan linnoituksia. Me hajotamme maahan järjen päätelmät ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan, ja vangitsemme jokaisen ajatuksen kuuliaisiksi Kristukselle” (2. Kor.10:3-5).

MUSTAN JA VALKOISEN PERKELEEN TYÖT KRISTIKUNNASSA

1. KIRKOLLISUUS

Suurin osa kansasta kuuluu kansankirkkoon (70 %). Monelle kansankirkko on ”pelastuslaitos”. Tätä myyttiä ei ole helppo rikkoa. Tietysti tämä harha on perintönä katolisesta kirkosta. Tähän liittyy luottamus kirkkoon ja sen seremonioihin pyhittävinä asioina.

Kirkollisuus tekee **nimikristittyjä**:

”Ja Sardeen seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä ja ne seitsemän tähteä: Minä tiedän sinun tekosi: **sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut**'” (Ilm.3:1).

”Mutta tiedä se, että viimeisinä päivinä on tuleva vaikeita aikoja...**heissä on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman**. Senkaltaisia karta” (2. Tim.3:1,5).

2. YLEISUSKONNOLLISUUS / KANSANUSKONNOLLISUUS

Tässä virtauksessa opillisuus ei näyttele mitään osaa. Tämä on pitkälti ”sosiaalista” kokoontumista. Harras tunnelma ja sentimentaalinen musiikki ovat tärkeitä komponentteja. Opilliset termit kuten vanhurskauttaminen, uudestisyntyminen, pyhitys, kilvoitus jne. ovat lähes tuntemattomia käsitteitä. Yhteisöt, jotka ovat riippuvaisia kolehdeista, ovat opillisesti tavallisesti väljiä; populismi ei siedä opillisia raameja! Tässä virtauksessa pyritään kaikista leipomaan kristittyjä. Olemme tekemisissä ”joka miehen” - uskon kanssa:

”Sitten vielä, veljet, rukoilkaa meidän edestämme, että Herran sana nopeasti leviäisi ja tulisi kirkastetuksi muuallakin niinkuin teidän keskuudessanne, ja että me pelastuisimme me nurjista ja häijyistä ihmisistä; sillä **usko ei ole joka miehen**” (2. Tes.3:1,2).

”Portti on ahdas ja tie kaita, mutta paikoin alkaa olla niin, että, portti tehdään tulijaa myöten, samoin tiekin” (Niilo Tuomenoksa).

”Mitä jäsenille osoitettuihin uskonnollisuuden vaatimuksiin tulee, kansankirkko on kuin muinaisen kreikkalaisen tarun Prokrusteen vuode. Tällä jättiläisellä oli tapana asettaa uhrejaan vuoteeseen ja joko venyttää tai lyhentää heidän jäseniään niin, että he tulivat sopivan mittaisiksi.

Jumalattomimpia ja maallistuneimpia jäseniään kirkko pyrkii venyttämään kristilliseen elämäntapaan. Niitä taas, jotka ovat tulleet aitoon uskoon haluten johtaa siihen muitakin, koetetaan hillitä, rauhoittaa ja saada sopimaan keskimääräisen kirkollisuuden mittoihin, jotta he eivät häiritsisi sekalaisen seurakunnan hartautta” (Lasse Marjokorpi, Kirkon kuoleman sairaus, s.36).

3. HERÄTYSLIIKKEET

Kirkon herätysliikkeet ovat syntyneet lahkoutumisprosessin seurauksena – niiden takana on lahkohenki ja ”me yksin oikeassa” – henki. Ne ovat karsinoita, joiden aidat ovat DIABOLOKSEN (hajottaa, heittää erilleen) kyhäämiä. Raja-aitoja ei nähdä eikä tunnusteta negatiivisina asioina. Lahkot ovat rikkautta! Kuitenkin raja - aidat ovat ”vihan monumentteja”.

Herätysliikkeet eivät virallisesti ole keskenään sotajalalla, mutta niihin ei myöskään voi soveltaa Joh.17. opetusta ”että he yhtä olisivat”. Herätysliikkeiden suhde toisiinsa on ”rauhanomainen rinnakkaiselo”. Tämä ei ole samaa kuin raamatullinen uskovien yhteys!

4. VAPAAT SUUNNAT (helluntai, vapaakirkko jne.)

Vapaiden suuntien syntymekanismi on pääpiirteissään sama kuin herätysliikkeiden. Raja-aidat ovat toisaalta eri vapaiden suuntien välillä ja myös niiden ja herätysliikkeiden välillä. Yhteneväisyys on myös siinä, että molemmat harrastavat seurakuntaopissa ”korvausteologiaa”. Molemmat tekevät omasta kuppikunnastaan EKKLESIAN. Tämä tosin tapahtuu hiljaisesti ja ”sisäisenä siirtona”. Tämä on Raamatun valossa **vilpillisyyttä ja epärehellisyyttä.**

”Pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus” (Joh.17:17).

5. LIBERAALITEOLOGIA

Liberaaliteologia syö hengellisiä liikkeitä ”sisältäpäin”. Uusi raamatunkäännös (1992) on liberaaliteologian hedelmä. Helsingin teologinen tiedekunta on liberaaliteologinen hautoma, josta vuosittain kuoriutuu uusia tämän aatteen poikasia. Tämä teologia nakertaa Raamatun arvovaltaa. Tällöin siirrytään jumalalliselta pohjalta inhimilliselle tasolle. Keskiverto suomalainen on uskonnollinen, mutta hän ei ole opillisesti orientoitunut. Tämä perustuu pitkälti siihen, että häneltä puuttuu omakohtainen uskoontulokokemus. Tämä on otollinen maaperä liberaaliteologialle. Tavallinen kansalainen ja kääntymätön liberaaliteologi löytävät tässä toisensa.

6. HURMAHENKISYYS

Tämä on ollut lähinnä vapaiden suuntien ongelma. Kun ihminen on tullut uskoon ja jää vaille pätevää raamatullista opetusta, hän väistämättä ajautuu hurmahenkisyyteen. Näyt ja ilmestykset astuvat myös tässä tärkeään rooliin. Raamatun ilmoitus korvataan niillä. Tähän sarjaan kuuluu läheisesti ”sisäinen ääni”. Hänellä on myös vaara erakoitua ”Havukka-ahon ajattelijaksi”.

Hurmahenkainen puhuja saattaa hylätä lähes tyystin Raamatun käytön. Hän luottaa sisäiseen valoonsa ”kuin pukki suuriin sarviinsa”.

7. PIETISMI

Pietismi pyrki ottamaan ”hajurakoa kansankirkkoon”. Se halusi olla *ekklesiola in ekklesia* (pieni kirkko kirkossa). Tämä oli kuitenkin mahdoton ajatus. Tässä oli pohjana harha-ajatus: kansankirkko tunnustettiin raamatulliseksi kirkoksi. Siitä ei uskallettu erota!

Pietismin tragedia oli siinä, että se ei rohjennut ottaa riittävästi etäisyyttä epäraamatulliseen kansankirkkoon, vaan jäi sen kylkeen ”loisena”. Pietismi ei halunnut muodostaa omaa kirkkoa, mutta toisaalta se vain ”pitkin hampain” tunnusti kansankirkon Kristuksen kirkoksi. Lopputulema: Pietismillä ei ole kirkkoa lainkaan! Se on ”väliinputoja”! Pietistit ovat ”kirkottomia”. Mitä pitemmälle kansankirkon luopumus edistyy, se alemma pietismin lämpötila laskee!

8. LAHKOLAISUUS

Kaikki ne yhteisöt, jotka eivät tunnusta YKSI SEURAKUNTA (EKKLESIA) – oppia, kuuluvat maailmanlaajuiseen ”lahkoseurakuntaan”. Heille Paavali lukee ”madonluvat”. Koska Paavali ottaa tämän asian toistuvasti esille, kyseessä ei voi olla tukinnanvarainen (adiafora-) asia. Tämä on RAAMATTUKYSYMYKS, tämä on PELASTUSKYSYMYKS! Samalla olemme tekemisissä Paavalin apostolisen arvovallan kanssa.

”Mutta minä kehoitan teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki olisitte puheessa yksimieliset ettekä suvaitsisi riitaisuuksia keskuudessanne, vaan pysyisitte sovinnossa ja teillä olisi sama mieli ja sama ajatus. Sillä Kloen perheväeltä olen saanut teistä kuulla, veljeni, että teillä on riitoja keskuudessanne. Tarkoitin sitä, että yksi teistä sanoo: ”Minä olen Paavalin puolta”, toinen: ”Minä Apolloksen”, joku taas: ”Minä Keefaan”, joku vielä: ”Minä Kristuksen”. **Onko Kristus jaettu?** Ei kaikeksi Paavali ole ristiinnaulittu teidän edestänne? Vai oletteko te kastetut Paavalin nimeen? (1. Kor.1:10-13).

”Niinpä, veljet, minun ei käynyt puhuminen teille niinkuin hengellisille, vaan niinkuin lihallisille, niinkuin pienille lapsille Kristuksessa. Maitoa minä juotin teille, en antanut ruokaa, sillä sitä ette silloin sietäneet, ettekä vielä nytäkään siedä; olettehan vielä lihallisia. Sillä kun keskuudessanne on kateutta ja riitaa, ettekö silloin ole lihallisia ja vaella ihmisten tavoin? Kun toinen sanoo: ”Minä olen Paavalin puolta”, ja toinen: ”Minä olen Apolloksen”, **ettekö silloin ole niinkuin ihmiset ainakin?** (1. Kor.3:1-4).

”Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, **eriseuratt, lahkot**, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että **ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa**” (Gal.5:19-21).

Pyhä lehmä

Lahkolaisuus on ”pyhä lehmä”, joka on sekä hengellisten että yhteiskuntapiirien täydessä suojeluksessa. Voi sitä, joka uskaltaa ehdottaa tämän lehmän laittamista ”lihoiksi”! Tästä syntyisi ”kansannousu”. Eniten kuitenkin ärähtäisi VIHTAHOUSU. Onhan lahkolaisuus DIABOLOKSEN **äpärlapsi!**

SUOMEN SIIONIN KARTOITUS

Jotkut näkevät tilanteen hyvänä: uusien kuppikuntien muodostuminen on pelkästään positiivinen asia. Näiltä ihmisiltä puuttuu Raamatun tuntemus ja henkien erottamisen lahja. Kun ihminen näkee eri ryhmittymien lisääntymisen ja näkee ne ”rikkautena”, hän on totisesti sokeuden vallassa.

”tuli Hanani, eräs minun veljistäni, ja muita miehiä Juudasta. Ja minä kyselin heiltä juutalaisista, siitä pelastuneesta joukosta, joka vankeudesta palanneena oli jäljellä, ja Jerusalemita. Ja he sanoivat minulle: ”Jotka vankeudesta palanneina ovat jäljellä siinä maakunnassa, ne ovat suuressa kurjuudessa ja häväistyksen alaisina; ja **Jerusalemin muuri on revitty maahan, ja sen portit ovat tulella poltetut**”. **Tämän kuultuani minä istuin monta päivää itkien ja murehtien, ja minä paastosin ja rukoilin taivaan Jumalan edessä**” (Neh.1:2-4).

Tänään paastotaan ja rukoillaan ”lähestyvien vaalien takia”. Nehemia **paastosi ja rukoili Herran kansan surkean tilan tähden.**

”Jerusalemin muuri on revitty maahan, ja sen portit ovat tulella poltetut.” DIABOLOS on pirstonut Herran seurakunnan Suomessa eri lahkoihin ja lohkoihin – mutta kuka sitä murehtii? Perkele on sokaissut ihmisten silmät niin että tämä nähdään ”rikkautena”.

Kun Israel kävi uskottomaksi Jumalan sanalle, se hajotettiin ”kansojen sekaan”. Hajottaminen merkitsi Jumalan tuomiota. DIABOLOS on hajotuksen toimeenpanija!

”Muista sana, jonka sinä annoit palvelijallesi Moosekselle, sanoen: **'Jos te tulette uskottomiksi, niin minä hajotan teidät kansojen sekaan'**” (Neh.1:8).

Kristikunnan hajaannuksen syynä on myös ”uskottomuus Jumalan sanalle”.

On irvokasta tässä tilanteessa puhua, että Jeesus saapuu noutamaan morsiamensa. Morsiamia on joka puolella – ja ne ovat vielä lisääntymään päin. ONKO JEEBUS MONIAVIOINEN?

GOLGATA – RATKAISU

Tilanne on vakava ja hälyttävä. Kun me elämme pirstoutuneessa seurakunnassa, me elämme SYNNISSÄ. Kaikkien uskovien tulisi herätä talkoisiin tilanteen korjaamiseksi. HERÄTYSTÄ, Jumalan kansan herätystä, me tarvitsemme. Pirstoutumisen toteaminen ja tunnustaminen merkitsee myös **lahkolaisuuden tunnustamista**. Millä aseilla me lähdemme taistelemaan **lahkolaisuuden perkelettä vastaan?**

”**Golgatan veressä voima on.**” Kaikki lahkolaiset tulisi saada Golgata – konferenssiin! Meidän ei tule odottaa ja etsiä mitään sen voimallisempaa apua. Yhteyden puute on ”epäuskon hedelmää”. Uskovat eivät tänään luota ”veren voimaan”! SOTA PÄÄTTY Y GOLGATALLA!

TERVE RISTI. AINOA TOIVO!

